

Preamble for Theosophical Society

(Oversættelse fra formålsparagraffen i vedtægterne for d. 30. Oktober 1875.

Dansk udgave Januar 2017, af Morten Nymann)

DEN FØRSTE FORMÅLSPARAGRAF 30. Okt. 1875 i Theosophical Society

Theosophical Society's navn forklarer formålene og ønskerne fremlagt af dets grundlæggere: de søger *"at erhverve sig viden om den Højeste Kraft's og i de højere ånders natur og attributter ved hjælp af fysiske processer."* Med andre ord, håber de, at ved at gå dybere, ind i de esoteriske filosofier fra gamle tider, end moderne videnskab hidtil har gjort, at de derved kan blive i stand til at erhverve sig bevis til dem selv og andre efterforskere på eksistensen af et *"Uset Univers,"* naturen af dets beboere, hvis sådanne findes der, og lovene som leder dem og deres relationer med menneskeheden.

Uanset hvad de private opfattelser hos dets medlemmer er, så har organisationen ikke nogen dogmer som den pålægger, ingen trosopfattelse at udbrede. Den er hverken grundlagt som et Spiritualistisk skisma, ej heller med henblik på at tjene fjende eller ven i nogen sekterisk eller filosofisk organisation. Dets eneste aksiom er sandhedens allestedsnærværelse, dets eneste trosopfattelse er en beskæftigelse med ukvalificeret hengiven til dets opdagelse og udbredelse. Ved betragtningen af ansøgninger til medlemskab, så skelner den ikke hverken til race, køn, farve, land ej heller trosopfattelse.

At alle medlemmer i organisationen skulle erhverve sig en ligelig grad af viden i løbet af det samme tidsrum kan ikke forventes. Viden er altid progressiv, og i proportion med naturlige evner og modtagelighed overfor intellektuelle indtryk. Selv den mest intelligente og mest vedholdende flittige må arbejde for at kunne opnå eller nå. For alle, gælder imidlertid, ligelig uundværlighed, retskaffenhed i princip og adfærd, og kærlighed til sandhed og visdom. Ingen studerende kan vinde hans diplom uden at foretage et langt studieforløb og udvise en god karakter; og enhver håndværker er nødt til at udtjene sin læretid før han kan være leder eller mester. Således forlanger teosofi, som påstår at den lærer de centrale punkter indenfor videnskab, af sine adepter en ihærdighed med hensyn til formålet, et åben-sindet sind, en uselvsk dedikerethed, et urokkeligt mod og udholdenhed, og en renhed i livsførelsen og tankegangen i rimeligt forhold til naturen i deres selvvalgte opgave, førend de får adgang til naturens hemmeligheder, og betroes evner som ikke haves blandt uvenlige sjæle.

Grundlæggerne af Theosophical Society begyndte deres arbejde med en dyb ærbødig overbevisning om dens vigtighed. De undervurderer ikke vanskelighederne, iboende og ude fra kommende, i forhold til deres målsætning. Deres arbejde er det som Spiritualisterne har undladt, Materialisterne ikke har forsøgt på, og Teologerne har misforstået og undervurderet. Påbegyndende med et håb, snarere end en overbevisning, om opnåelsen af deres ønsker, så animeres de udelukkende af et oprigtigt formål med henblik på at lære sandheden, hvor som helst den måtte blive fundet; og ænses ikke nogen hindringer så alvorlige, ingen smerter så store, som at de er en undskyldning for dem med henblik på at opgive det.

Det ser forgæves efter Kirken med henblik på sådanne beviser om udødelighed som vil tilfredsstille forventningerne i den frygtløse fornuft; forgæves efter dens opponenter med henblik på en forklaring af menneskehedens oplevelser af det som ligger højere end mennesket, siden de tidligste tider. Spiritualisterne, som erklærer at de konstant er i kommunikation med de afdøde, er ude af stand til at være enige om et filosofisk system. Således forbliver menneskehedens længsel efter en praktisk påvisning af dets fremtidige eksistens uopfyldt; lovene for kommunikation mellem de synlige og usynlige verdener er ikke nøjagtigt definerede; og problemet med de to evigheder som fastgør sig til dette liv forbliver uløst, på trods af en mangfoldighed af kirker og læreanstalter.

Overalt fremkommer den største aktivitet indenfor metafysisk spekulation. I Østen, konfronteres de forvrængede gamle trosretninger med Europæiske propagandister, som kæmper for at fastholde fodfæstet som blev vundet for dem med sværdet og diplomati. Japan bliver uddannet i de moderne videnskaber, og hendes intelligente sind, erhverver sig vores sprog, får adgang til de mest dybdegående og overbevisende lærere indenfor alle afdelinger af fremskreden tænkning. I Kina, trænger missionæren på sin vej mere og mere dybt ind i hjertet af landet, og kommer i tættere og tættere kontakt med dets beboere. I Indien, er Brahmo-Somaj, eller "Society of God," oprigtigt påbegyndt et kolossalt arbejde med at rense Hindu religionerne for deres slagger som århundreder af præsteskab har indgydt i dem.

I Europa ser vi Materialisme gradvist trænge ind i Kirkens domæne, og endda vinde indpas blandt dens gejstlige; menighederne består næsten udelukkende af kvinder; voksne mænd, er som hovedregel fri-tænkere; de Romerske Katolikker mister deres politiske indflydelse; og hele det Kristne hierarki er opstillet i den offentlige menings retssal af de filosofiske videnskabsfolk, der, i deres søgen efter hemmeligheder af kun materiel natur, næsten har fået deres egne synspunkter om en Gud, om ikke andet, helt skjult. Rusland, i civilisationen den yngste af Europæiske nationer, er først lige påbegyndt, en videnskabelig undersøgelse af de spiritistiske fænomener, gennem sit Kejserlige Universitet. I Storbritannien, trues sikkerheden i den Etablerede Kirke af udbryder sekter, og af alle principperne udbredt af mange medlemmer af British Association, der, ved indirekte at undervise i læren om rationalisme, tildeler et skæbnesvangert slag imod et etablissement som er baseret på simpel reaktionær tro, og er ude af stand formilde den nyligt vækkede ånd af fornuftig ransagelse.

I de Forenede Stater, har det offentlige sinds oprør imod kirkelig autoritet været forholdsvis mere generel end i moderlandet, og for nuværende, er den Protestantiske Kirke's indflydelse blevet så ubetydelig, at det næsten kan siges at konflikten er mellem Katolikker og Spiritualister – de førstnævnte repræsenterer ideen om ultra-montanisme og intolerance; de sidstnævnte, den for absolut suverænitet for individet med hensyn til trossager om deres formodede samkvem med en ånde-verden, og, hos mange, de uhæmmede tilladelser i relationen mellem kønnene.

Bortset fra den ekstraordinære mangfoldighed af påståede åndelige fænomener, og den resulterende genopvækkelse af tilliden til åndens udødelighed, så er det sandsynligt, at Materialismen og forskellige former for ateisme ville have opnået et langt større generelt tag i det Amerikanske folk. Sådant som det imidlertid er, så har deserteringen fra de sekteriske organisationer været til fordel for Spiritualismen, mere end for dens modstandere, på trods af de utallige afsløringer af bedrag fra mediums.

I betragtning af tingenes eksisterende tilstand, så vil det ses at the Theosophical Society er blevet organiseret af hensyn til religion, videnskab, og god moralsk adfærd; for at hjælpe enhver i overensstemmelse med dens behov.

Da grundlæggerne har været forhindret i ethvert forsøg på at opnå den ønskede viden i andre sektorer, så vender de deres hoveder i retningen af Orienten, hvor fra alle systemer for religion og filosofi er udgået. De oplever vores forfædre praktisere vigtige videnskaber, som nu er tabt for os. De opdager dem beskæftige sig med kræfter hvis selve navne nu er ukendte, og den hvor den mest enkle påvisning af deres eksistens nu er umulig for vores videnskabsfolk. I Biblen forekommer deres en mangfoldighed af passager som bekræfter de slutfølger der udledes af billed-skriveri på arkitektoniske levninger i gamle nationer; mens ethvert vigtigt museum for antikviteter forøger deres bevis på deres visdom og oplysthed.

Ved at frasige sig alle foregivender om besiddelsen af usædvanlige fordele, alle selviske motiver, al tilbøjelighed til at fremme bedrag af enhver slags, al hensigt med hensyn til med vilje og uden grund at skade nogen som helst etableret organisation, inviterer Theosophical Society til broderligt samarbejde af en sådan slags som kan virkeliggøre vigtigheden af dets arbejdsområde, og er i sympati med formålene som det er blevet organiseret med henblik på.